

Edebiyat Defteri

Mehmet GARİP -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
9 Ekim 2021 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

NEREDE NE KAVGASI YAPALIM

Biz neyi nerede yapacağımızı bilmediğimiz gibi televizyon ekranlarının da ne işe yaradığını öğrenemedik. Bu ekranlardan bu ülkenin sorunlarını tartışalım, Bu ülke için ne yapsak ne olabilir tartışalım. Gençlere iş dünyasının inceliklerinden bahsedelim. Nasıl bir iş kolunda ne şekilde başarılı olabileceğimizi onlara aktarım. Onları çalışmaya ;Üretmeye özendirelim .Tüketmeye değil.Ama bu ekranlardan sanki bir Cumhuriyet Mahkemeleri gibi insanların sorunlarını yargılamayalım. Sütütyolara alınan seyirciler her biri kendisini yargıçların yerine koyularak bilmedikleri olaylar hakkında ahkam kesip insanları yargılıyorlar. İnsanların yalan söyleyip söylemediğini bilmemiz mümkün değildir. Bunu sadece özel eğitimini alan hakim ve savcılarımızın yapması mümkündür. Zaten doğrusuda bu olmalıdır. İnsanlar bir sorun yaşadılar ise bunun çözüm noktası Televizyon ekranları değil mahkemelerdir.

Madem mahkemeler tam olarak çözüm üretmiyor ise Mahkeme salonlarında özel eğitim görmüş pskoloklar bulduralım insanların problemlerini tam olarak çözüp gönderelim. Daha sonradan insanlar Televizyon ekranlarından bir birlerine ağır hakaretler’ de içeren sözler ile Televizyon başındaki insanların gözleri önünde kavgalar ettirilmesin. Bununla program sunucuları biz bunları çözdük. Hayır efendim siz bir şeyler falan çözdüğünüz yok. Kendinizce dertli gördüğünüz insanları programlarınız aracılığı ile kavga ettirip programlarınız izlenme oranını artırarak kendi işinizi garantileme çabası içindediniz. Ha problem çözdüğünüzü iddia ediyorsunuz sizin bu problemi olduğunu savunduğunuz insanların sorunlarından daha fazla sorun yaşayan insan Anadolu’da bulunmakta ama Anadolu insanı çıkıp ta insanların gözü önünde kavga etmez.

Buradan soruyorum Aileden sorumlu bir tane Devlet bakanımız bulunmakta Allah aşkına siz ne işle uğraşıyorsunuz. Ben bu güne kadar Aileden sorumlu devlet bakanı şunu yaptı diye bir şey duymadım. Bu Televizyon programcıları insanların problemini çözme bahanesi ile insanları kavga ettirir iken siz neredesiniz? İnsanların çözülecek problemleri var ise insanları tüm Türkiye’ye teşhir ederek değil ; İllerde İlçelerde kurulacak bir uzlaştırma kurulu tarafından bu iş daha kolaylıkla halledilebilir. Sizleri bu konuda iş başına davet ediyorum . Artık ekranlardan insanların kavgalarını dinlemek istemiyorum.

Tüm Türkiye önünde insanların haysiyetlerini hiçe sayarak çözüm bahanesi ile kavga arenaları kuranlar size sesleniyorum. Anadolu’da bu insanların o kadar sorunları vaki birilerinin buna parmak basması gerekmekte. Eğer gerçekten güzel bir şeyler yapmak istiyorsanız bu sorunları ekranlara getirin. İnsanların Aile kavgaları bırakın özel yaşam denilen evlerinde olsun. Bu ülkenin ekonomisi düzelse zaten o kavgalarda kendiliğinden yok olacak.

YENİ ANAYASA %91,3 GEÇMEZSE YOK HÜKMÜNDE OLMALIDIR.

Bizde ilk Anayasa Osmanlı devleti döneminde 1808 yılında Sened-i İttifak ilk adımıdır. Her ne kadar ilk adım atılsa da Anayasalaşmada ilerleyememişiz her defasında sekteye uğramadan edememiş. Osmanlı devleti yıkılıp yerine yeni bir devlet kurma aşamasında, Milli mücadele döneminde 20 Ocak 1921 de Teşkilat-ı Esasiye kabul edildi. 1876 Anayasası henüz ilga edilmediği için 24 maddelik kısa bir metin olarak kaleme alındı.

29 Ekim 1923 de cumhuriyetin ilanı ile yeni bir devlet kurulmuş ve yeni bir Anayasa yapma hakkına sahip bir Millet Meclisine sahipti. Meclise seçilip gelen Millet vekilleri partilerin Millet vekilleri değil halkın ilini kendini temsil için gönderdiği millet vekilleri idi. Halk adına da Anayasa yapmaya hakkı vardı. 1924 Anayasası bu şartlar altında yapılmıştı.

1960 Yılında darbe olunca 1924 Anayasası ortadan kaldırılmış oldu. Artık yeni bir Anayasa yapıp halk oylamasına sunulması gerekiyordu. 1961 Anayasasının beklide en ilgi çekici yönünden biri Hukukun üstünlüğünün kurulması için Anayasa mahkemesinin kurulması denilse yeridir. Yalpan yasaların Hukuk kurallarına uygun olup olmadığını denetleyecek bir merci ye ihtiyaç vardı. 1961 Anayasası ortadan kaldırılmış bir Anayasanın yerine geçerken %61,7 halk oylaması sonucu ile kabul edilmiştir.

Yıl 1980 gösterdiği zaman yine bir darbe ile demokrasi sekteye uğramış ve bir önceki Anayasa ortadan kaldırılmıştır. Yeni bir anayasa yapılmalıydı, fakat bu Millete özgürlükleri tıraşlanmış ve daha sert bir Anayasa yapıldı. O dönemde darbeye alkış tutanların etkileri ilemi bilinmez ne hikmet ise bu Anayasaya Halk % 91.3 ile destek vermiştir.

Bu günlerde T.B.M.M yeni bir Anayasa yapmak için kolları sıvadılar. Konu bir Anayasa olunca benim için hangi partinin ajandasında ne var kim neyi dayatacağı değil. O komisyonda bulunan tüm partilerin tüm konularda mutabık çıkması şart. Şu anda yürürlükte bulunan 1982 Anayasası bir darbe ile ortadan kaldırılmadığına göre % 91.3 Halk oylamasını kesinlikle geçmek zorundalar. Benim görüşüm açısınca 1982 Anayasası Halk oylaması sonucunu geçemeyen bir Anayasa Yok hükmünde olmalıdır ve o meclisinde meşruluğu tartışılır duruma düşmesi gündemde olmalıdır. Derhal erken seçim yapılmalıdır.

SİZ BÖYLE Mİ GELİŞECEKSİNİZ?

Kalkınmak deyince aklımıza ilk gelen düşünen yada düşündüren toplum olmak gelmeli aklımıza. Onu nasıl yapacağımıza gelince bunun en önemli yollarından bir tanesi tiyatrodur. Tiyatro bir salonda insanları toplayıp onlara şaklabanlık, yalakalık yada onların istediği şeyleri onlara gösterme değildir. Tiyatro bir amaç dır. Sizi hem eğlendirir hem düşündürür. Salondan çıktığınız zaman sizde kendinizi sorgulayıp ters giden bir şeylere ben nereden başlayarak bu yanlışlıklara tepkimi korumu sizi düşündürür. Sizi kötü insanın hayatına özendirmez onun yaşantısına heves ettirmez.

İçinizden bizi kötü insanın hayatına özendiren mi var dediğinizi duyar gibiyim. Evet var. Bu gün TRT haricinde tv kanallarında kötülerin reklamı yapılmakta dışarıda ki insanlara gençlere bakıyorum Dizilerde oynayan kötü karakterlerin hayranı olmuşlar. Kedilerini onların yerine koymuş onlar ile adeta bir bütün olmuşlar. Ülkenin sorunu olan bir konuyu soruyorum ilerde bu ülkeyi yönetmesi gereken gencimizin o sorundan ne haberi var nede o konu hakkında bir çözüm planı. Nasıl olacaktaki bu gençlere çalışmayı sevdireceksiniz? Nasıl olacaktaki bu gençlere düşünmeyi, üretmeyi yada yanlış görmeyi öğreteceksiniz?

Bunu da nasıl mı yapacağız başta eğitim gelir amma bizim çocuklarımıza bu eğitimi veren bazı Öğretmenlerimiz bu eğitimi almadılar ise bizim çocuklarımıza da vermesi mümkün olmayan bir durum ortaya çıkıyor. Bir köy gençliği Gedikli Köyü gençliği 2007 yılına bir tiyatro hazırlıyor. Sayın Kaymakamın daveti üzerine Şarkikaraağaç'a Atatürk İlköğretim okulunda o gençler bütün özverileri ile oyunlarını sahnelerken ama ne yazık ki üzümlere söylüyorum sizlerin çocuklarına eğitim verdiklerini iddia eden Değerli Öğretmenler yoktu. Üstüne üslük birde elektrikleri kasıtlı kesilerek sansür uygulandı. O okulun değerli öğretmenlerine soruyorum siz okulunuzda tiyatro dersini işlerken öğrencilerinize hani bizim okulumuza ücretsiz bir tiyatro geldi ya şu Gedikli Köyü gençliğinin oynadığı bizde gitmedik odur tiyatromu diyorsunuz. Bana anlatır mısınız bundan sonra derste tiyatroyu nasıl anlatacaksınız?

O gençler Şarkikaraağaç'ta oyunlarını sergilemeye giderken çok fazla bir şeyde ummamışlardı. Gençler tam bir organize eksikliği ile "ummadıklarını" bulmadılar. Birde laf gelişmişliğe geldi mi Gedikli yapar bilmem ne diye Gediklileri kıskanırlar. Gedikliye bu güne kadar Devletin eli hiç uzanmamıştır. Yada Gediklilerin çok zenginliği değildir. Bu bir kültürdür gurur duyulacak. Gelişmiş aydın düşünmenin yolu böyle organizasyonlardan geçer. O da senin yapamadığını Gediklinin başarmasına sebep olur.

AŞK TESADÜF MÜ? ŞİDDET NEYİN GERÇEĞİ?

Bir sosyal paylaşım sitesinden bana gönderilen bir etkinlik daveti benim bu yazıyı yazmama sebep oldu. Aşk tesadüfleri sever mi?

Aşk zaten bir tesadüften ibarettir. Her gün gördüğüne değil bir anda gördüğüne aşık olursun. Tabi diyebilirsiniz ki yıllardır gördüğüm bir arkadaşına aşık olamaz mıyım? Aşk bir anda gördüğün birisine karşı hissettiklerini açmak, karşı tarafında kabul etmesi ile gelişti ise zaten o kişiyi bir tesadüfle gördüğün için bir tesadüften ibarettir. Yada yıllardır aynı çevrede yetiştiğiniz bir kız yada erkek arkadaşın bir anda farklı bir yönünü tesadüfen keşfetmeniz altında yatar aşk.

Birde ne bir anda tesadüften karşılaşmaya nede tesadüfen bir yönünü keşfetmeye dayanmayan tamamen hesaplar ile kurulan bir birliktelik vardır. Tüm planlar maddiyata dayanmaktadır. Sonu evlilik ile biten bu birlikteliklerde en ufak maddi sendelemede evlilikler çatırdamaya başladığı oluyor. Beklide günümüz kültürlü okumuş ailelerde görülen şiddeti buna bağlamak mümkün. Bir aşk ve sevgi birlikteliği olmadığı için her an bir birine bir üstünlük kurma telaşı içinde yaşayan aile fertleri bir gün şiddetin ucundan yapışıveriyor.

Flört dönemlerinde yalan üzerinde kurulmuş birliktelikler ise bir gün gerçekler ortaya çıktığı an ne huzur kalıyor ne mutluluk. Hem cinslerimin bir çoğu flört döneminde o kadar kendilerinden uzak bir insan sergiliyor ki bir gün kendilerinde döndüklerinde hanımların ilk hayal kırıklığı o olsa gerek. Hanımların zaafı ise olmasını istediklerine inanması. Karşı tarafın fütursuzca verdiği tüm vaatleri ve sözleri doğru kabul etmeleri oluyor.

Karşılıklı iki tarafın yanlışlıkları üzerine bina edilen hataların sonu şiddetle bitmekte. Yanlış ve hataları anlıyorum da! şiddet nesi bunun? Hem cinslerime buradan sesleniyorum. Eşlerinize şiddet uyguladığınızda ne hissediyorsunuz? Kendinizi daha mı güçlü hissediyorsunuz? Eğer gerçekten güçlü iseniz sorununuzu çözme yolunu neden denemiyorsunuz?

Gözü yaşlı Analarımızın şiddete uğramış Bacılarımızın mutsuzluk içinde Eşlerimizin olmamasını umduğum bir sevgililer günü dilerim.

NEDEN İŞSİZİZ? NEDEN DEVLET MEMURU OLMAK İSTERİZ?

Ülkemizde işsiz mi çok iş mi çok herkesin kafası sanki karışmış durumda. Kimisine göre bu ülkede iş çok ama çalışacak adam yok. Yada çalışmaya gelen her şahıs kolay masa başı bir iş istediği iddia edilmekte.

Gençlerin nabzını yokluyorum ben hiç kimsenin şu okulu bitirim gider şu şirkette şu olurum dediğini görmedim. Lise mezunu olsun, Ön Lisans yada Lisans mezunu herkes devlet memuru olmanın peşinde. Sahi biz tüm okuttuğumuz öğrenciyi memur yapacağız diye bir eğitim mi veriyoruz? Elbette kimseye memur garantisi ile eğitim vermiyoruzdur. Peki soruyorum size bu gençler neden bir özel şirkette şunu yaparım diye hedefi olmuyor?

Beklide sorunu bizler en başta aramalıyız. Özel bir şirkette işe başlayan bir kişi asgari ücret dediğimiz ülkemizin şartlarına göre yani istatistiklere göre açlık sınırının altında bir ücreti uygun görüyoruz. Yada yoksulluk sınırının altındaki bir ücreti. Tamam ilk başta az bir ücret ile başlamaya herkes evet desin ama sonra ne oluyor? Hiçbir şey! İşçi gidip zam isteyemez patron o ücretin üzerine çıkmak istemez. Sendikalar mı? Sendikaya üye olursan işten çıkma ihtimalini düşünürsen sendikaya üye olmayı bırak sokağından da geçemezsin. Ola ki sendikaya üye olduğunu farz edelim onlarımda yaptığı bir şey yok. Hâlâ asgari ücretin açlık sınırının altında, normal ücretin yoksulluk sınırının altında olduğunu hatırlatayım.

Meslek Liseleri yada Meslek Yüksek Okulları adı altında yüzlerce okul milyonlarca öğrenci yetiştiriyoruz. Peki bu öğrencileri kime yetiştiriyoruz? O zaman bizim eğitimimiz baştan yanlış baştan hatalı ki kime ne yetiştirdiğimizi bilmiyoruz. Avrupa'da nasıl yapılıyor? Meslek edinecek kişi Lisenin sanırım 2. sınıfından sonra çalışacağı şirkete kademeli olarak ücretini de alarak hem mesleği öğrenip hem çalışıp okul bitince de o şirketin elemanı oluyor. Demek ki doğrusu'da bu olmalı.

Peki sanayici ve iş adamlarımız kalifiye eleman bulamıyoruz diyor. Peki siz kalifiye eleman yetiştirip şirketiniz bünyesine katmak için ne yapıyorsunuz? Hazır yetişmiş deneyimli eleman isteriz biz diyorsunuz. Peki sizler almazsanız nerede deneyim kazanacaklar? Babasının fabrikasında mı? Zaten babasının fabrikası olsa sizden iş istemezlerdi.

Bir sonuca varacak olursak devlet memurunun özel şirkette çalışandan çok kazanması. Devlet memuru oldun mu asla işi kaybetmeme garantisi (oda ayrıca sorgulanması gereken konu). Ülkemizde özel bir şirkette ise yarın ne olacağının belirsizliği, kazandığının Açlık yada Yoksulluk sınırı altında kalıyor olması bunları çözersek yerince iş var diyorsanız işsizde kalmaz o zaman.

NASIL EĞİTİM? NASIL ÖĞRETİM?

Eğitim ve öğretim dediğimiz zaman o kadar kutsal bir şeyden bahsetmiş oluyoruz ki! Anlatmakla bitmez. Bu konuda sevgili peygamberimiz Hz Muhammet'in ve sevgili önderimiz Mustafa Kemal'in değerli sözlerini hepimiz bilmekteyiz. Öğrenmenin yaşı yoktur kelimesi aslında bize her ne yaşta olursanız olun bir okulda okuyabilirsiniz olmanın üstünde bir kelimedir. İnsan isterse yaşa önem vermeden bir okul okuyabilir. Öğrenmek sadece okulda yapılan bir eylem değildir. Olmamalıdır. Ülkemizde kitap okuma oranının az olduğunu hepimiz iyi biliyoruz. Kitap okumanın sadece okula giden öğrencinin yapması gereken eylem olmasından çıkartıp tarlada ki çiftçinin çantasına kitap koyabilmektir öğrenme. İnsan okudukça ufku açılır ufku açıldıkça öğrenmesi artar.

Bu noktada tarlada çiftçilik ile uğraşan yada yaylada hayvancılık yapanlardan itiraz gelecektir. Vay efendim bizim yaptığımız iş ağır zaman bulamıyoruz. Zaman bulunur. Ben kendim bizzat denedim çokta zevkli oluyor. Akşam olunca televizyonun başına kukumavı kuşu gibi tünemek yerine kitabını eline alıyorsun hem bilgi dağarcığının artacak hem çocuklarına örnek olacaksın.

Çiftçi kitap okumuyor ama memur çok mu okuyor? Bir memur arkadaş ben kitap okumayı sevmiyorum dedi. Şok oldum. Onun adına ben utandım. Sen okumayı sevmezsen biz gelişemeyiz. Her zaman devletle olan işlerimiz ters gidecektir. Ali amca bir konuda geliyor, sen olmaz diyorsun. Sen okumuyor, sen kendini geliştirmiyorsun. Bir okul bitirip atanan arkadaşlar kendilerini öğrenmenin son noktasına ulaştığını zannediyor. Bir Ordinaryüs Prof. Olsan bile hâlâ öğrenecek bir şeyin olduğunu bilmeliyiz.

Ben tahsilliyim cahil değilim. Cümlesi var ya! Gidin en çok Lise mezunu birine sorun tahsilli olduğunu cahil olmadığını öne sürer. -Kitap okuyor musun? -Hayır. -Ne zaman mezun oldun 10-15 sen yada daha fazla zaman oldu. Bilindiği üzere okullarda okunan ders eğer hiç tekrar etmiyorsan belli bir zaman sonra unutulmaya başlar. Bu kitap okumayan arkadaşların aslında tahsil olarak ellerinde sadece diplomaları vardır haberleri yoktur.

Yeri gelmişken bir anımı anlatayım. Bir okulda öğretmenlik yapıyorum, birleştirilmiş sınıftı. 3. Sınıflara bölmeyi ve kesri anlatmıştım. Hafta sonu babası bana birkaç soru sordu. Bölmeye bu taraftan mı öbür taraftan mı başlanır? Birde kesirler ile ilgili soru sordu ve ben lisede şöyle görmüştüm dedi. Cuma gün gönderdiğim öğrenci Pazartesi infilak etmiş durumdaydı. Öğle arası sebebi düşündüm ve çağırdım öğrencimi yeniden anlatmaya başladım ve sebebi ne olduğunu sordum. "Babam senin öğretmenin yanlış biliyor o öyle yapılmaz dedi." Önce öğrencime bu konuları bildiğimi kanıtlamak ile başladım işe. Artık onun nezdinde ben sıfırdım. Onu kırmadan bu konuyu bildiğimi kanıtlayıp sıfırdan bölmeyi ve kesri anlattım.

Eğitim her şeyden önce özveri işidir. Eminim sadece alacağı parayı düşünen birçok öğretmen arkadaş çıkar bu ülkede. Bir hafta içinde 2 gün okula gitmez ise maaşı değil, o haftanın ek dersi kesiliyor diye isyan eden var mı? Hiç para almadan isteyerek her gün bir saat ek ders verecek birileri var mı? Gerçek bir eğitimci önce alacağı parayı değil önce vereceği eğitimi düşünmeli. Gerekirse hiç para almadan birilerine eğitim vermenin mutluluğunu, para kazanarak verdiğinden önde tutmalı.

Yani eğitim öğretim topyekûn herkesin emeği ve katılımı ile olmalı. Bir tarafı eksik olunca topal oluyor.

ŞANI SARAYI SARAN KIZ

Bir zamanlar Beyşehir gölü kıyısında küçük mü küçük şirin mi şirin bir köy varmış. O köyde güzeller güzeli bir kız yaşarmış. Köyün deli kanlıları onun için yanıp tutuşmuş. Kız ise hiç birine bakmaz kendi halinde yaşar gidermiş. Kızı köyden istemeyen kalmamış kız hiç birine gitmemiş. Köylü alay ederek bu kız padişahın oğluyla mı evlenecek de kimseyi beğenmez demeye başlamışlar.

Kışları çetin mi çetin geçer donmamak için oduna ihtiyaç olurmuş. Yazdan odunları toplamazlarsa kışın üşümek elde değilmiş. Kızda yazları ormandan kuru odunları toplayıp eve getirirmiş. Aile olarak düşünmüşler ki bir at yavrusu alırlar büyütürler ise odun getirmekte kendilerine yardımcı olacağını düşünmüşler. Çevre köylerden bir at yavrusu aramaya koyulmuşlar. Komşu köyünden kar beyazı bir at yavrusu bulup almışlar. Atı güzeler güzeli kızlarına vermişler. Gel zaman git zaman at yavrusu büyümüş. Alımlı mı alımlı çalımlı mı çalımlı bir küheylan olmuş. Kız ise hem evin odununu getirmiş hem çok iyi ata binmesini öğrenmiş. At ve kız meydana çıktımı herkes durur seyredermiş. At giderken yürümez süzülür, koşarken koşmaz uçarmış.

Yakın bir köyde at yarışları düzenlendiğini duyan kız yarışmaya katılma kararı almış. Ailesi de kızlarına desek çıkmışlar. Kızın gücü kuvveti yerinde yedi ağabeyi varmış. Kız yedi oğlanın en küçüğü evin tek kızı olunca ağabeyleri onun bir sözünü iki ettirmezlermiş. Yarış günü gelip çatmış. Kız önde ağabeyleri arkasında yarış meydanına varmışlar. Yarışacak kişiler isimlerini yazdırmaktaymış. Kız kendini yazdırmak için adamın yanına yaklaşmış. Adam sormuş kim yarışacak? Kız ben, ben yarışacağım demiş. Adam şaşırılmış kalmış. Sen mi yarışacaksın? Kız yarışamaz mıyım demiş? Adam o kadar çok iyi ata binen yarışmacı kaydettim ki sen onları yenemezsin. Kimisinin atının ve kendisinin ünü ülkeyi sarmış sen mi onları yeneceksin demiş. Kız sen yaz yenilirim ben yenileceğim sen neden endişeleniyorsun demiş.

Yarış başlamak üzere sırası ile çok ünlü at binicileri yarış alanına çıkmaya başlamışlar. Bide ne görsünler beyaz bir küheylanın üstünde bir kız. Herkes şaşırılmış! Bu kızda mı yarışacak? Azılı yarışmacılar hehe he bu kız mı bizi geçecek diye alay etmeye başlamışlar. Kız hiç kimsenin dediğini umursamadan yarış sahasına süzülüp çıkmışlar. Atlar sıraya girmiş yarış başlamış. Kız ve atı öyle bir çıkış yapmışlar ki herkes şaşsa kalmış. Yarışta ün yapmış at ve yarışmacıları geride bırakan kız birincilikle yarış tamamlamış.

Herkes şaşkın ünlü yarışçılar üzgün. Yarışı tertipleyen ekip kızı hediyelere boğmuşlar. Bir anda kızın ünü almış yürümüş. Padişahın sarayında kız konuşulur olmuş. Padişah kızı merak etmeye başlamış. Padişahın oğlunu çağırıp oğlum bir kız ve atı varmış ünü ülke çapına yayılmış at yarışçılarımızı yenip madara etmiş bu kız bizim sarayımıza layık demiş. Oğlan padişaha adını sanını bilmediğim ve hiç görmediğim bir kızla evlenme mimi istiyorsun demiş. Babası ısrar ettikçe oğlan diretmiş. Artık sarayda varsa yoksa herkesi yenen kız ve atı konuşulur olmuş. En sonunda padişahın oğlu dayanamamış gidip kızı görmeyi kabul etmiş. Almış yanına vezirlerden üçünü beşini koyulmuşlar yola. Dere aşmışlar tepe aşmışlar ova geçmişler Beyşehir gölü uzaktan görünmeye başlamış. Mavisini mavi yeşili yeşil göz kamaştırıcı güzelliği padişahın oğlu ve vezirleri mest etmiş. Bizim ülkemizde bu kadar güzel yerlerde mi varmış neden daha önce görmemişiz diye hayıflanmaya başlamışlar.

Göl kıyısından geçen ufak patika yoldan ulaşmışlar kızın köyüne. Sormuşlar orada ak sakallı bir pir-i faniye sormuşlar herkesi at yarışında yenen kızın evi neresidir diye. İhtiyar uzatmış elini şuracıkta demiş. Padişahın oğlu ve vezirler dayanmış evin kapısına. Seslenmişler hey kimse var mı? Akça pakça bir ana çıkmış buyur evladım demiş. Padişahın oğlu ana biz at yarışında herkesi yenen kızın evini ararız burası mı? Kadın burası evladım buyurun gelin demiş. Kızın babası koşup hoş geldin deyip karşılamış misafirleri. Buyur edilip sofralar kurulmuş yemekler yenip ayranlar içilmiş. Padişah oğlu yalnız başına biraz dolaşmak istemiş. Az ileride ormanların arasında dolaşırken kızla karşılaşmış. Güzeller güzeli kızı gören padişah oğlu aşık olmuş kıza. Herkesi geri çeviren kızında içine bir kıpırtı düşmüş. Bu arada padişahın adamları babaya konuyu açmışlar bu yiğit padişahımızın oğludur. Kızınızın ünü saraya kadar ulaştı onu görmeye geldik demişler.

Padişahın oğlu az dolaşıp genle kadar kız eve gelmiş. Babası açmış konuyu kızına, kız padişahın oğlu kabul etmesem olmaz diye düşünmüş ama gönüde gördüğü gençte kalmış. Az sonra padişahın oğlu gelmiş bir su istemiş. Kapmış kız suyu bide ne görsün gönlüne düşen yiğit karşısında. Yüzü gülmüş içine bir sevinç gelip oturmuş.

Padişahın oğlu ve vezirler dönmüşler saraya. Tamam demiş padişahın oğlu babasına. İstemişler kızı babasından. Düğün dernek kurmuşlar günlerce gecelerce düğün yapmışlar.

Sahi siz hiç çiftçilik hayvancılık yaptınız mı?

Birkaç gün önce haberleri izlerken et fiyatlarının artmaya başladığı haberi ile ithal et geleceği konusunu öğrendim. Ne yapsam? Ne etsem? Böyle bir olayın neresinden tutsam diye düşünmeye başladım. Böyle bir durumda ya tüketicinin yanında olacaksın veya üreticinin. Acaba hangisini seçmeliydim. İkisi de haklı olabilir miydi?

Bu sorular ile cebelleşirken, televizyon ekranından birkaç hanımefendinin muhabirin mikrofonuna et almayın. Nasıl düşer görün demeleri artık kimin tarafında olacağımı belirlememe yetti. Ben zor şartlarda bu millete bir şeyler yetiştirmeye çalışan üreticinin yanında olmalıydım.

Hemen mikrofonumu kameramı kapıp soluğu üreticinin yanında alayım dedim. Zihnimi bir yokladım benim bu haberi yaptığım aklıma geldi. Yıl 13 Ağustos 2015 “Besiciler endişeli” şeklinde haberi yapmışım. İsteyen bu şekilde haberi arayıp üreticilere kulak verebilir. Kısacası orada üretici ital et getirmenin çözüm olmayacağını dile getirmişler. En çok yakındıkları konu ise girdi fiyatlarının yüksek olmasıydı. Diyeceksiniz desteklemeler var. O konu ayrı bir makale konusu olmakla birlikte gerçekten üretmek isteyen bir kesime çare olamadığı kanısındayım.

Peki, et fiyatları nasıl düşer dediğinizi duyar gibiyim. Önce akaryakıt fiyatlarını benzin, motorin vb. düşüreceğiz. Gübre, ilaç ve sulama giderlerinde bulunan yüksek fiyatlara bir el atmamız gerekiyor. Bunlar otomatik olarak yem, saman, küpse, arpa, yonca, fii, mısır, yulaf ve bir çok yem bitkisinin fiyatını düşürme yolunda etkileyecektir. Şayet bu şartlarda hayvanlara yedireceğimiz ürünlerin fiyatları düşmüyorsa ne yapmalıyız? Yem üreticisinin ürettiğini hayvan üreticisine ileten araçların aldıkları yüksek fiyatlara bir ayarlama getirmemiz gerekiyor. Gerekirse devlet yem üreticisinden alıp hayvan üreticisine makul bir fiyattan satmalı.

Tüketici hanımefendilerin cezalandırmak istedikleri üretici nasıl şartlarda üretim yapar? Önce sermaye koyar ahır samanlık gibi bazı yapıları yapar. Sonra sermaye koyar hayvanları alır. Yine sermaye koyar saman, yem vb. birçok yedirecek ürün alır. Sıra makinelere geldi. Traktör, römork tanker yani traktörün arkasına takılabilecek ne varsa lazım oldukça alırsın. Alırsın bir iki yıl sonra yeni bir şey çıkar o elinde hiçbir işe yaramayan makine olarak kalır. Alınacak alet edevat ne biter ne tükenir. Yetmez ilaç makinesi, motorlu tırpan makinesi, çapa makinesi, motorlu bıçkı, arazi aracı vb. diye uzarda uzar gider. Bu alet edevatların fiyatları ise hiç sözü edilecek şey değil. Hatta şehre mehre giderim der bir araba alırsın orta sınıf sizlerin kiminin asfalttan çıkarmak istemediği bir aracı çiftçi bakmışsın tarlaya bağa bahçeye kullanmaya başlar.

Burada saydığım her şeye sermaye koyar sonra kendi emeğini ortaya koyar. En az 3 kişilik bir aile ferdi ile hayvancılığı yapar. Ürettiğini üç beş kuruşa birde araçlara satar. Başka yapacak bir işi yoksa üretici bu işi kendi sermayesinden emeğinden zarar ederek yapar. Ülkemizde çiftçilik o kadar zor bir meslektir ki birçok alet edevat pahalı olduğu için alamazsın kendi gücünle o işi yaparsın. Yağmur demez, kar demez, buz demez, sıcak demez her türlü şartlarda şartları zorlamaktır çiftçilik.

Sahi siz hiç hayvancılık çiftçilik yaptınız mı?

EKMEĞE İSRAF BAHANESİ İLE ZAM MI?

Ekmeğin gramajı ne kadar olmalı? Bu soru hepimizi ilgilendirmekte. Geçmişten beri ekmeğin ölçülmeden doğal bir gramajı bulunmaktadır. Geçtiğimiz yıl haberini yaptığım yufka ekmeği yüz yıllardır yapıla gelen bir ekmektir. Bu ekmeği yapan kadınlar göz kararı ile bezesini yaparlar. Yüzlerce yıldır hemen hemen aynı gramaj ve aynı büyüklükte ekmeği yapmaktadırlar. Tutup bu ekmeği tarttığım zaman 240 ila 248 gram arasındadır. Yani 250 gram doğru bir ölçüdür.

Bu ölçü bu ülkenin ekmekle beslenen kesiminin kaç gram ekmeği ile doyduğunun ölçütüdür. Yemek yapılacak besinlerin pahalıya mal olması sebebi ile ağır işte çalışan bir çoğunluk ekmeği ile beslenmektedir. Ağır işte çalışan insanlar bir öğünde bir ila iki arasına ekmeği tüketirler. Bir ekmeği ile doyan insan bir ekmekten fazla ekmeği alması gerekirken iki ekmeği ile doyan insan iki ekmekten fazla ekmeği alması gerekir. Daha fazla para ödeyip sayıda fazla gramda az ekmeği alacak. Önce 500 gram ekmeğe 2,40 kuruş civarı ödeyen bir kişi bu gram ayarından sonra 500 gram ekmeğe 3 lira civarında bir para ödeyecek.

Televizyonda bir hanım efendi çıkıp ekmeğin gramı fazla olduğu için israf olduğundan bahsediyor. Sizler israf ediyor olabilirsiniz ama ekmeği yemek zorunda olan kesim artan ekmeği öbür öğünde yer. Başka besin maddelerinin yanında 150 – 200 gram ekmeği sizlere kâfi gelebilir ama benim yoksulum dar gelirlime gelmiyor.

Ekmeğin nerede israf edildiğine gelelim. Fırından çıkan ekmeği ambalajsız bir şekilde market ve bakkal dolaplarına kadar geliyor. Satılmayan ekmeği ertesi gün iade oluyor. Satılmayan ekmeği ne yapılıyor? Kapalı ambalajda gelse ertesi güne kalan daha ucuza satılsa onu da alıp yiyen olur. Lokanta veya restoranlarda ekmeği kişiye özel ve kişinin doyacağı ölçüde verilirse en büyük israf önlemiş olur. Ortaya konulan sepetlerde kalan ve mıncıklanan ekmekleri bir başkası da yemediği için israf oluyor. Ekmeği israfını önlemek için birçok yöntem sayabilirim fakat gram düşürmeyi bu listeye dâhil edemem.

Maksadınız israfı bahane edip gramını düşürmek yoluyla zam yapmaktan başka ne olabilir?

Bir de Dost Olmayı Denesiniz.

Tarihten bu yana Türk milletini incelersek sürekli devletler kurduğunu görürüz. Peki, bu devletlerin neden yıkıldığını merak ettiniz mi?

Şöyle bir göz atacak olursak kimi Türk devletine başka bir Türk devletinin son verdiğini görürüz. Diğerleri ise o devletin iç karışıklıklarından yararlanan başkaca devletler son vermiştir. Peki, biz buradan nere çıkamaya çalışıyoruz dediğinizi duyar gibiyim. Demek ki bir devletin ayakta kalabilmesi için içte birliğe ihtiyaç olduğunu hepimiz bilirsiniz.

Ülkemizde şöyle toplumumuzu bir inceleyecek olursak bu konuyla ilgili neden yazı yazdığının farkına varacaksınız. Önce sosyal medya dediğimiz şu her şeyin bir birine girmiş olduğu yalan doğru her türlü montajın doğru sanıldığı yerden başlamaya ne dersiniz? Bakıyorum bir montaj fotoğraf yapıp karşı taraf dediği sözde düşmanına vurmaya çalışıyor. O fotoğrafın aslını bilenler ile bilmeyenler arasında bir kavga başlıyor. Hatta geçen gün sözde çok dindar olduğunu iddia eden biri paylaştığı fotoğrafın altına yazılan yorumlar sonrasında ağzını bozup karşı tarafa ağız dolusu küfür etti. Ya kardeş sen çok dindar değimliydin küfür yakışıyor mu?

Parti ve partizanlık yüzünden öyle bir duruma gelmişiz ki, kardeşler parti ve siyaset konuşmaya başlarsa bir birlerine öyle ağır laflar ediyorlar. Babasının mirasını bölüşürken o kadar bir birlerine hakaret etmemişlerdir. Bizim toplumumuzun kitap okuma oranını hepimiz bilmekteyiz. Hele sosyal medyada yayılan tüm yalanları doğru zannedenler ise ayrı bir facia. Birde toplumumuzun sadece kendi görüşünü yansıtan televizyonları izleyip orada ne söylenirse inandığı için tek doğru onun bildiği. Karşı taraf görüşü zannettiği konuyu anlamadan kendi tarafının savunuculuğunu üstlenip tehditler yağdıranı bile gördüm. Kimin ne kadar bilgili olduğunun neredeyse hiç kıymeti harbiyesi kalmadı.

El marsta, uzayda bir yerleri paylaşıp teknolojiye yeni çığırılar açarken bizimkiler milleti paylaşmış onlar üzerinden kavga yapıyorlar. Baştakiler, iktidarı muhalefeti mecliste bir şeyleri müzakere edemeyip televizyon ekranlarından bir birlerine saydırınca vatandaşa öyle olacak zannediyor. Asıl olan toplumun iki kanadının en makul yerde buluşması olmalı.

Bu ülkede yaşayan seksen milyonun hepsi bu ülkeyi ayakta tutabilmek için kanıyla, canıyla, algısıyla vergisiyle bir şekilde bedel ödemiştir. Ödemektedir. Kimse kimseden üstün değil. Kimse kimsenin düşmanı değil. Nedir bir birinizden alıp veremediğiniz? Bir de dost olmayı denesiniz.

Kuzugöbeğini Bulmaya İnovasyon

Bölgemizde (Toroslarda) geçtiğimiz günlerde haberini yaptığım kuzugöbeği adında bir mantar türü bulunmakta. Bu mantar türü o kadar değerli ki ilaç sanayinde hatta kanser için kullanıldığı söylenir. Biz kendimiz başta babam olmak üzere kanser hastalarımıza yedirmekte ve olumlu sonuçlarını almaktayız.

Bu güne kadar kuzugöbeğinin insan eliyle yetiştirildiğini duymadım ve olmuyor. Eğer yetiştigi olursa bu günkü içinde barındırdığı etken maddeleri barındıracağını zannetmiyorum. O sadece yemelik bir besin haline gelebilir.

Kuzugöbeğinin genetiğinin değişmesine sebep olabilir. O sebepten dolayı insan eliyle ekilerek yetiştirilmesine karşıyım. Kuzugöbeğinin neslini korumak için uyardıktan geçemeyeceğim. Kuzugöbeğini bulduğunuz zaman bıçak ile kökünün bir miktarı yerde kalacak şekilde kesilerek toplanmalıdır.

Bu mantarı arayıp bulmak öyle sanıldığı gibi kolay bir şey değildir. İyi bir gizlenme ustasıdır. Hangi bölgede ise o bölgenin toprak, ağaç, taş hatta bitki örtüsüne göre kendini adapte der. Nerede ise oradaki bir yerin parçası zannedersiniz.

Toplamasının zorluğunu görünce yıllardır bir kolayını düşünüp durdum. Bir alet edevat geliştirilmeliydi. İyi bir kamera sahibi olduğum zaman kameranın özelliği olan insan yüzünü algılayıp takip etmesi bana bir ışık yaktı. Evet bu özellik insan yüzü yerine göbeği algılar hale getirilebilirdi. Bunu yapabilecek becerim ve teknolojik yeteneğim olmadığı için yıllardır rafa kalkmış bir düşünce olarak kaldı.

Tamda burada ne odluda yazma ihtiyacı duydun dediğinizi duyar gibiyim. Konuyu yazıya dökme sebebim Prof. Dr. Celal Şöngör'ün Yenilik (inovasyon) konulu söyleşisini izlemem oldu. ""Yenilik konusunda esas olay inovasyonu yapmaktan ziyade inovasyonu gerektiren problemi görmektir."" Cümlesi benim bu problemi görüp ve ne yapılması gerektiğini ileri sürmeme sebeptir.

Peki, ne yapılması gerekiyor? Bir yazılım ile sadece akıllı telefonlarımıza göbeği gördüğünde haber vermesini sağlamak. Yani yüz tanıma sistemini kuzugöbeği tanıma sistemine çevirmek gerekiyor.

Evde İlacın Var Ne Demek

Hastasın doktora gidiyorsun. Doktor sana bir ilaç yazıyor. İlacın bittiğinde yenilemek için tekrar doktora gidiyorsun, doktor reçeteni yazıyor. Eczaneye varınca iş değişiyor. Evde ilacın var ben bunu giremem.

Devreye giriyorsun evde bu akşam kullanacak 1er tane ilacım var. Yarın sabah uyandığımda kullanacak ilacım yok diyorsun. Eczacı düşünüyor...

Şimdi siz diyeceksiniz ki yarın gel ilacı al diyeceksiniz. Birincisi sabah kahvaltıdan sonra kullanılacak bir ilaç sabah alınıp atılması şehirde yaşıyor olsanız bile imkânsız. Eğer İl merkezine 150 km İlçe merkezine 30 bilemedin 90 km uzakta bir yerde yaşıyorsanız artık imkânları zorluyorsunuz demektir. Sadece ilaç almak için il yada İlçeye gitmek zorundasınız.

Benzin fiyatı 6,17 kuruş ve motorin fiyatı 5,78 kuruş olduğunu için eğer kendi arabanızla gelseniz sadece bir 7 – 8 saat sonra ilacı alır olman nedeniyle milli gelir israfı ve zaman israfıdır. Ayrıca gariban vatandaşın bütçesine ağır gelir. Bu olayın muhatabı yaşlı birisi ise işler iyice sarpa sarıyor.

Bu ilacın saatlik bile aksatılmaması gereken bir ilaç olduğunu düşünürseniz, bu uygulamanın doğru bir uygulama olmadığını idrak etmemiz gerekir. Yani insan hayatının kaybedilmesine bile sebep olabilir. Sürekli kullanılması gereken bir ilaç ise 3 - 4 gün önceden isterse ilacını alabiliyor olması gerekir.

Sigortalısın. Primlerini geciktirmeden yatırıyorsun. Muayyene ücreti, Reçete ücreti ve ilaç katkı payı derken nerede ise o ilacı satın almış kadar para ödüyorsun. Bu seferde içine bir kuşku düşüyor acaba bu eczacı beni kandırıyor mu?

Çocukların Oyuncağı Olan Anne Babalar.

Çocuklar bir ailenin geleceği ve servetidir. Her aile bir çocuğu olsun ister. Bir anne babanın çocuğunun olması sevgilerini birleştirip harcayacak fırsatlarının olmasıdır.

Hal böyle olunca zamanımızın ebeveynleri çocuklarına yeterince sevgi yerine aşırısına kaçıyorlar. Peki, aşırısına kaçınca ne olur dediğinizi duyar gibiyim. Her şeyin aşırısının zararlı olduğu gibi sevginin de aşırısı zararlı. Sevgiyi o kadar abarttık ki koskocaman yedi - sekiz ya da daha büyük çocuklara yemeği ebeveynleri kendileri yediyorlar. Bu hareketleri çocukları tembelleğe ve görev bilincinin yok olmasına doğru itekleme adımlarından biri oluyor.

Çocuklarını koruduklarını kolladıklarını zanneden ebeveynler çocuklarına kötülük yapıyorlar. Düşünün önce sizler hangi şartlarda büyüdünüz ve nerelere geldiniz. Elbette çocuklarınızın önünü açacak fırsatları önlerine sermelisiniz ama onları hayattan soyutlayarak değil. Onlara küçük yaşlardan itibaren görev ve sorumluluk bilincini yüklemelisiniz.

Bazı ailelerde çocuklarına hayır demeyi bir türlü beceremiyorlar. Çocuklarınızın ihtiyaçları konusunda elbette cömert davranmalısınız fakat bazen de hayır demesini bilmelisiniz. Çocuğunuz sizden bir şey almanızı istedi istek mi, ihtiyaç mı? Sorusunu kendisine yöneltmelisiniz. Siyah bir spor ayakkabısı varken birde kırmızı istiyorsa bu bir istektir. Kibarca onun ihtiyaç olmadığını fakat kendisinin ihtiyacı olan başka bir şey istediği takdirde alabileceğinizi belirtmelisiniz.

Küçük yaşlarda bu bahsettiğim konulardan yoksun kalan çocuklar büyüdükçe ailelerini artık parmaklarında oynatır duruma geliyorlar. Görev bilinci olmadığı için odanı topla desen yaptırılmıyorsunuz. Bir istekleri olduğunda hayır deseniz kıyamet kopuyor.

Atalarımız ne demiş? "Ağaç yaş iken eğilir". O zaman çocuklarımıza görev bilinci ve vicdanlı olmayı öğretip, isteklerinde fren mekanizmasını etkinleştirmeliyiz.

Paralı Poşet Doğayı Korur mu?

Ülkemizde bu günlerde yürürlüğe giren paralı poşet uygulaması, doğayı koruyacağı iddiası ile gündemimize oturdu. Sosyal medyada insanların tepkisine baktığımız zaman birçok kişinin bu uygulamadan memnun olmadığını görebiliyorsunuz.

Hangi poşetin paralı, hangi poşetin kaç para olduğu belli değil. Belirtilen fiyatın taban fiyatı mı, tavan fiyatı mı? Birçok sorunun cevabı olmadığı için hepsi bir muamma. Alışveriş yapıp uygulamayı yaşayan insanlar poşetin büyüklüğüne göre para alındığını söylüyorlar. Yani anlayacağınız bu işi doğayı korumak için değil AVM ve benzeri yerlerin poşetten para kazanma hevesine döndüğü açıktır.

Hangi poşet paralı? Bir kg leblebi ya da toz şeker istedik. Bunu koydukları poşet paralı mı? Eğer bu paralıysa biz poşet istemiyoruz. Peki, esnaf bunu bize poşete koymadan verebiliyor mu? Ambalajında olan bir ürünü getirdiğimiz çantaya, torbaya veya heybeye doldurup götürüyoruz. Elbise almaya gittik, aldığımız elbiseyi paketliyorsalysa poşet istemiyoruz.

Ülkemizde benim bildiğim depozitolu tek ürün bira şişeleridir. Bira içen insanlar biriktirip geri verir parasını alır. Çocuklar, şişe toplayan insanlar toplayıp hem üç beş kuruş para alır hem doğayı kirlilikten korur. Eskiden doğada bira şişesi bulunmazdı. Şimdilerde parasını ödemediği geri götürürse parayı geri alabileceği şişeyi doğada bırakıyorlar. Artık şişeleri toplayanda yok.

Şimdi işin tam can alıcı yerine geldik. Geri götürdüğünde parasını alabilecek olduğu şişeyi doğaya atıyorsa, satın aldığı ve geri verebileceği bir yer olmayan poşeti ne yapar? Elbette onu doğaya atmaktan çekinmeyecek. Piknik sezonu gelsin size ben doğaya atılmış bol poşetli bir haber yapacağım.

Hepinizin çözüm ne dediğinizi duyar gibiyim. Gerçekten doğayı korumak ise amacımız çok basit. Alışveriş merkezleri ve poşetle bir şey satan herkes kendi reklamının olduğu her poşete barkot bastırarak. Gerekirse poşetin birçok yerine serpiştirilmiş olacak. Kasadan biz poşeti alırken o poşet bizim kimlik numaramızla bize zimmet edilecek. Poşeti geri götürünce zimmetten düşülür.

Doğaya atılırsa, o zaman doğaya atan yandı. Doğada poşeti bulan emniyet birimlerine doğayı korumakla görevli yetkililere ihbar ve ya poşeti teslim etmek yeterlidir. İhbar ve teslim edilen gizli tutulmak kaydıyla poşetin zimmetli olduğu kişi hakkında soruşturma başlatılır. Bir daha poşeti doğaya atmayacak bir ceza verilir.

Camilerde Tuvalet Neden Paralı?

Dünyada ilahi dinlerle birlikte birde ilahi olmayan dinler bulunmaktadır. İlahi olan dinleri ve sayılarını bilmekle birlikte ilahi olmayan dinlerin sayısı öyle hemen aklımızda kalacak kadar az değildir.

Elbette bütün dinlerin bir mabedi bulunmaktadır. İlahi ve ilahi olmayan tüm dinlerim mabetleri inananları için kutsaldır. İnanışlarının gereği oralarda yapılan ritüelleri ve ibadetleri vardır. Bu ibadet ve ritüellerinden önce ona bir hazırlık aşaması muhakkak bulunabilir.

Şimdi burada diğer dinlerin ibadet ve ritüellerini bir kenara bırakıp yazımızın amacı olan konuya gelelim. Bizim dinimizin gereği olan namazı kılabilmemiz için önce gusül abdestimizin olması gerekir. Gusül abdesti aldıktan sonra guslü bozan bir vaka olmadığı sürece gusül abdestimiz bozulana kadar geçerlidir.

Bizim inanışımızın gereği mabedimiz olan camilerimize geldiğimizde önce tuvalete gidip, taharetlenmemiz ve sonrasına abdestimizi almamız gerekir. Şimdi sizlere dini bir konudan bahsetmeyeceğim. Bizim mabetlerimiz olan camilerimizde tuvaletlerin paralı olmasından bahsedeceğim.

Birçok yerde cami tuvaletlerine paralı olarak girmişliğim olmuştur. Bu hafta gittiğim bir yerde paralı olarak cami tuvaletini kullanınca beş vakit namazı camide kılan bir amcamızı düşündüm. İnsanlar yaşlandığı zaman uzun vakit tuvaletlerini tutamazlar. Camide abdesti alır namaza girer. Bu beş vakit namaz kılan birine maddi bir yükür. Ayrıca bir mabette para alınması doğru bir şey değildir.

Para alıp tuvaletleri temizletmezsek kim temizleyecek dediğinizi duyar gibiyim. Bu şekliyle de çok iyi temizlendiği söylenemez. Birçoğuna girmekten çekiniyorum. Şehirlerde diyanet işleri başkanlığı bir yolunu bulup temizletmesi gerekir. Köylerde çok kirlenmez ve bir şekilde temizlenir.

Okullarda ve hastanelerde de tuvalet var paramı alınıyor? Mabedimiz, Camimizde neden alınıyor?

Depremden Sanayimizi Kurtaralım.

Ülkemiz iki tane önemli fay hattı olan Kuzey Anadolu ve Doğu Anadolu fay hatları üzerinde bulunmaktadır. Ülkemizin yakın tarih deprem olgusunu inceler ve bilimsel olarak araştırmalara bakarsak, bize ülkemizde olma olasılığı olan depremler hakkında bilgi verir.

İstanbul ve çevresi depremleri ve gidişatını irdeleyelim. Eski tarihlerden beri İstanbul ve çevresinde meydana gelen depremler büyük yıkımlara sebep olmuştur. Hatırlayacağınız üzere gölcük depreminde on binlerce vatandaşımızı kaybettik. Maddi olarak ise çok ağır bir bedel ödedik.

İstanbul nüfusunun artmasına o kadar çok müsaade ettik ki neredeyse bazı ülkelerin nüfusunu geçti. Sebebi ne diye sorarsak ekonomik faaliyetimizin neredeyse çoğunluğunu buraya yığmamızdır. İş için memleketinden kopan soluğu burada aldı. İstanbul'u yaşanmaz hale getirmeye hızla çabalıyoruz. Bir deprem felaketinde bırakın çevresini İstanbul'u kurtarmaya gücümüz yetmeyecek.

Şimdi yazımızın can alıcı noktasına gelelim. Kuzey Anadolu fay hattı kaynaklı bir deprem İstanbul, İznik, Bursa vb ağır sanayimizin bulunduğu ve birinci derece deprem bölgesinde olan kentlerimizi vuracak olursa sonucunu düşünemiyorum. Bir ülkenin ağır sanayisinin neredeyse tamamının birinci derece deprem bölgesine inşa edilmesi akıl alacak bir durum değildir.

Yani bir deprem sonucu tüm ağır sanayinizi fabrikalarınızı üretiminizi kaybettiğinizi düşünün. Ertesi gün tüm gücünüzle üretip yaralarınızı saracakken her şeyini kaybedip bir köşeye çöküp kara kara düşündüğümüzü düşünün.

Ne Yapmalıyız?

Yenilenen deprem haritasına bakarsak Konya ve çevresi üçüncü ve dördüncü derece deprem bölgesidir. Yeni yapılacak ağır sanayi fabrikalarımızı burada inşa etmeye başlayarak bu işe başlamalıyız. Depremden etkilenecek bölgeden Konya çevresine fabrikasını taşımak isteyenlere destek vermeliyiz. İlk iş olarak ağır sanayimizi depremden kurtarmalıyız. Buna bağlı olarak tersine bir göç hareketini başlatmış olacağız.

Sonuç olarak önce sanayimizi birinci derece deprem bölgesinden kurtaracağız. Buna bağlı olarak oralarda çalışan vatandaşlarımızı Anadolu'ya döndüreceğiz. Bir planlamayla kalan İstanbul'u depreme dayanıklı ve tarihi dokuya uygun düzenlersek, İstanbul'umuzu kurtaracağız.

Bu Coğrafyada Ne İşiniz Vardı?

Bu Coğrafyada Ne İşiniz Vardı?

Emperyalizm (yayılmacılık) bir devletin veya ulusun başka devlet veya uluslar üzerinde kendi çıkarları doğrultusunda etkide bulunmasıdır. Emperyalizm olmasa dünya herkese yeter mi?

Bir ülke ile savaş kaçınılmaz olur, savaşırın o toprakların bir kısmına el koyarsın. Orada bulunan halkın yaşam tarzına müdahale etmez etnik ve dini kökenini değiştirmezsin. Bu mecburiyetten doğan bir savaş sonrası emperyalist olmayan bir durum sayılabilir.

Senin sınırında dahi olmayan bir ülkenin iç işlerine karışıyor oralarda bir kargaşa çıkarıyorsan bu bir insanlık suçudur. Bugün dünyanın her yerinden akın akın bir yerlere gitmeye çalışan mültecilerin sebebi ABD, Rusya kısmen de Çin'dir.

Soruyorum ABD ve Rusya Afganistan'da ne işiniz vardı? Soruyorum ABD Irakta ne işiniz vardı? Soruyorum ABD ve Rusya Suriye'de ne işiniz vardı? Arap baharı safsatasıyla karıştırdığınız Tunus, Mısır, Libya, Suriye, Bahreyn, Cezayir, Ürdün ve Yemen Moritanya, Suudi Arabistan, Umman, Irak, Lübnan ve Fas'ta ne işiniz vardı

Bu karıştırdığınız ülkelerin kan kardeşi, din kardeşi olan halkları bir birlerini boğazlarken sizler uzaktan emperyalist hevesler ile ellerinizi ovuşturuyorsunuz. Sizlerin ülkesinden bu topraklara gelip buraları karıştırmak için gelen teröristler ise oda sizin ayıbınız. Bu halkların bir kısmı terörist bir kısmı göçmen oldu. Şimdi size akın akın gitmek isteyen göçmenleri sınırınıza almamak için silah çekiyorsunuz. Bu bir insanlık suçudur.

Bir gün sizin teröristleriniz ile bu topraklarda yarattığınız teröristler sizin kapınıza dayanmayacağını garanti var mı? Hadi bu coğrafyanın halklarının bir şekilde ortak bağı var bir gün uyanırlar. Sizlerin beş benzemezi bir gün umarım uyanır.

Bırakın artık bu coğrafyadaki halkları bir birine kırdırmayı.

Çiftçiye Ürünü Alım Garantisi

Koronavirüs (taç virüs) Elbette bir şekilde önlenecek ya da azalacaktır. Evet, can kaybımız oluyor. Tedbir teşhis tanı ve tedavi ile bu hastalığı en az can kaybıyla atlarmaya çabalamalıyız.

Dünyayı saran bu hastalık sürecinde en çok ihtiyacınız olan gıdadır. Girdiler ve araçlar yüzünden artan gıda fiyatlarını düşürmek için, çiftçi ve üreticiyi cezalandırarak dışarıdan gıda ürünü aldığımız günler artık geride kaldı diyebiliriz. Artık her ülke kendi vatandaşını doyuracak gıdaya sahip olup fazlasını saklayacaktır. Bol günlerin dar günü düşünülmektedir.

Geçtiğimiz günlerde tarım bakanımız desteklemelerin yattığını yatırılmaya çalışıldığını açıklayarak gıda üretiminde bir sorunumuz olmayacağını dile getirdi. Desteklemeyi alanla tarlayı ekenin aynı kişi olmadığını dile getirmek gerekir. Bir kesimin arazisi var araziyi başkasına icara vermiş desteklemeyi kendisi alıyor Eken kişi hem ekip dikmenin masrafını yüklenirken hem de desteklemeden bir fayda görmüyor. Önceki bir makalemde desteklemeyi alıp oraya hiç ürün ekmeyeni dile getirmiştik. Çiftçimizin birçoğunun ise tarlaları bölünmemiş kendi üzerinde değil. Sözde onun ekiliyor ama destek için başvuramaz.

Çiftçilik ile iç içe olan bir yazar olarak Meyve ve sebzenin ne kadar alıcısının olacağı üretilirse kimin alacağı soruların cevabının olup olmadığını merak ediyorum. Isparta'nın Gedikli köyünde 600 ila 800 ton kadar kiraz yetişiyor, bu kirazlar iç piyasaya girmeden direkt yurt dışına ihraç ediliyordu. Bu yıl bunun durumu ne olacak dışarıya bunu alacak mı, biz bunu dışarıya satacak mıyız? Elma üretici durumu ne olacak? Meyveyi gözden çıkarsa bile ilaçlamaları sulaması yapılmak zorunda. Bu meyveden alacağı para ile geçimini sağlayanlar ne yessin?

Hayvan yetiştiricisinin girdilerini artık saymayacağım sizler gidip görün.

Domates, biber, patlıcan, fasulye vb. üreticisinin durumu ne olacak? Bu insanlar bunu üretsinsin ama satabilecek mi? Ürünü değerinde satamaz ise üretmekten kaçınacaktır.

Çiftçi tohumu gübreyi ilacı mazotu her şeyi veresiye alır ürünü satınca önderim der. Şimdi esnaf bunları çiftçiye verecek mi?

Birde yaban hayvanlarına o kadar çok sevgi besledik ki artık çiftçiler ürün alamıyorlar. Geçtiğimiz yıl kiraz haberini yaparken Isparta Gedikli köyünde vatandaşların kirazı alabilmek için bahçede yattığını anlatmıştım. Yine aynı köyün sakinlerinin yetmişe yakın sığırını kurtlar yedi. Kurtlara dokunma domuzlara dokunma artık üretici tarım yapamaz oldu. Isparta'nın başka köylerinde de dinlediğim çiftçiler domuzlardan dolayı nohut ekimini bıraktık dediler.

Ülkemiz vatandaşlarını doyurabilmek için çiftçimizin yanında olmalıyız. Artık bina ve betonların yenemeyeceğini görmeliyiz. Bir insanın bir evi varsa neden birde yazlığı olur? Sizin bina diktiğiniz yerlerde tarım yapmalıyız. Gençlerimizi artık tarıma teşvik etmeliyiz.

Bu yıl daha fazla ekmeliyiz. Devlet olarak konserve yapıp ya da başka saklama koşullarında depolamalıyız. Kısacası çiftçiye ürünü değerinde alım garantisi vermeliyiz. Çiftçi satamadığında yok pahasına alıcılar çıkıyor. Çiftçi kaybediyor, Ülke kaybediyor. Yok, pahasına alan araçlar kazanıyor.

Dünyayı Cennete Çevirmeye Ne Dersiniz?

İnsanları ayırıştırmak ötekileştirmek o kadar kolay ki! birleştirip kaynaştırmak zor bir iştir. Karşındakini bir kere kırdın incittin mi onun gönlünü almak çok meşakkat ister. Bende hayatımda ötekileştirmeye gittiğim oldu mu diye düşündüm. Bir iki örnekle yanışımdan nasıl döndüğümü dile getirip konumuzun özüne geçeceğim.

Kendim bir Yörük çocuğu olduğum için İki bin yılından sonraki yıllarda Yörük faaliyetleri içinde bulunuyor etkinliklere katkı sağlıyordum. İki bin beş yılında gazeteciliğe başlayınca cebimden para harcayıp o şölen senin bu şenlik benim koşmaya başladım. Bu süreç içinde fazla etkileşimden dolayı herkesin Yörük olması gerekmiş gibi tanıştığım insanlara siz hangi Yörük'sünüz sorusunu yöneltiyordum. Bir gün tanıdığım birinin kardeşinin eşi hanım efendiye siz hangi Yörük'sünüz sorusunu yönelttim. Kendisinin Yörük olmadığını Roman olduğunu dile getirince ben yanışıma anladım ve çok utandım.

Koskocaman Türkiye ailesinin bize yakın olanını bizden sayıp ötesini ötekileştirmek yanıştır. Bu topraklar üzerinde yaşayan herkesin bir biri ile sosyal, kültürel, din, dil hatta akrabalık bağları ayırıştıramayacak kadar bir birine girmiştir. Büyük güç olmak için dağılarak ayırışarak değil birleşip kaynaşmak gerekir. Bir memleketin kalkınmasının ve insanların mutlu olmasının yegâne çözümü bir birimizi sevmektir.

Sevgi demişken birde uluslararası sevgiye sıçramaya ne dersiniz?

Her hangi bir partili değil, Orta Asya'dan gelen Milli duygularımın etkisiyle bazen ruhum aşırı çalkalanmadan edemiyor. Bazen Türk milletinin tüm ırklardan üstün olduğu gibi bir düşünceye giderken başka ırklar ile kardeşçe yaşamalıyız ile düşüncemi bitiriyordum. Evleneceğim kız akraba, olmadı Yörük, olmadı illaki Türk olacak derken...

İki bin on sekizin başlarında Tunuslu Arap bir kız bana ilan-ı aşk edip sevgilim oldu. Bu sefer başka bir ırktan biriyle sevgili olmakta bir sakıncama görmedim. Birden koyduğum sınırlar ortadan kalkıverdi. Sanki ne arada mesafeler ne devlet sınırları vardı.

Anladım ki Dünya ailesinin fertleri ile kardeşçe yaşasak bu dünyayı cennete çevireceğiz. Dünya ailesi olarak silahlara harcadığımız yani insan öldürmek için harcadığımız paraları insanları yaşatmak için kullanacaktık. Bakın minnacık bir virüsle dünya ailesinin fertleri baş edemeyip çaresizliklere sürükleli.

Artık aklımızı başımıza alıp Mustafa Kemal Atatürk'ünde dediği gibi "Yurtta sulh, cihanda sulh" düsturu ile dünyayı cennete çevirmeye ne dersiniz?

Eşek Arılarına Ders

Zamanın birinde bir eşek arısı varmış. Çalışmayı pek sevmezmiş. Bal arıları çalışırlarmış. Dağ taş demez akşama kadar milyonlarca çiçeği dolaşırlarmış. Akşam olunca da yüklü bir bal ile dönermiş.

Bizim eşek arısı ise her zaman yaptığı gibi gününü kovanları yağmalayarak geçirirmiş. Dadandığı kovanların arılarını hırpalar, ballarını çalarmış.

Bir gün orman heyeti toplanmış herkes dertlerini anlatmış. Kimi hayvanlar güneşten şikâyet, kimi hayvanlar yağmurdan herkes bir şeylerden şikâyetçi olmuş.

Fakat bal arılarının derdi daha büyükmüş hem kış için hazırladıkları balı eşek arıları alıyor hem de kendilerini hırpalıyormuş. Orman heyeti bunu dinler ve eşek arılarının yaptığıın yanlış olduğu kararına varırlar. Bir gün senin de balların gasp edilirse hatanı anlarsın derler. Ama eşek arıları orman heyetini falan dinlemez yine aynı devam eder gider.

Kış yaklaşmaktadır son bahar kendini iyice hissettirir. İyice acıkan tilki eşek arılarının yuvalarını keşfeder ve gece eşek arısının yuvasını kazıp kışlık yiyeceklerini gasp eder. O soğukta yiyeceksiz ve yuvasız kalan eşek arıları kendilerinin başkasına yaptığıını bir gün kendilerine de yapılacağını anlamış anlamasına ama iş işten geçmiştir.

Not: Yazılma yılı 2010 bastırmak için birçok yayın evine gönderdim çok para istenmesi sebebi ile basılamadı. İlk okuyucularım 2014 yılında öğretmen olduğumda öğrencilerim oldu. Şimdi siz değerli okuyucularıma sunuyorum. Umarım basılıp tüm çocuklara ulaşır.

Başkasının Hakkını Gasp Etmek

Bir bankada yâda başka bir yerde işiniz varsa medeni bir insan gibi sıraya girersiniz. Bir önünüzdeki insanı rahatsız etmeyecek bir konumda beklersiniz. Bulduğunuz sırada ki işlem yapan ATM yâda gişe arıza yâda başka bir nedenle kapanırsa ne yaparsınız? Diğer çalışan taraflarda yeniden sıraya girmez misiniz?

İki gün önce ziraat bankasının üç ATM si olan bir şubesinde para yatırmak için sıraya girdim. Sıraya girerken bir önümde bekleyen 10 – 12 yaşlarında birine yakışıklı sırada mısın dedim. Değilim deyip kenara çekildi. Bende sıraya girdim. Bir şeylerin ters gideceği arkama sıraya giren maskesini takmayıp yarım metre kadar sokulan uyarıya aldırmayan sigara içen adamdan belliydi. Bir hayli bekledikten sonra üç ATM den ortadaki bakıma girdi.

Baktım ortadaki ATM yi bekleyenlerden bazıları hâlâ bekliyor. Sıramı gasp edeceğini fark ettim ve iki tarafta yeniden sıraya girmeleri için uyardım. Benim dengimde bulunan kısa boylu 45 yaşlarındaki şahıs ben senden önce geldim birde yeniden sıraya mı gireceğim dedi. Bunun üzerine bir miktar münakaşa ve sıramı kaptı. Her ne kadar hazmedeme semde virüsten dolayı sosyal mesafemi korumak zorundaydım.

İki gün sonra yine aynı bankada işim olduğu için yine gittim. Bizden öce gelmiş birçok amca ve teyzeler bekliyordu. Bizde sıramızı aldık beklemeye başladık. Yine kısa boylu 50 yaşlarında biri herkesi yarıp bankanın açılma saatinden önce içeri girmek için defalarca girişimde bulununca bu konuya değinmem gerektiğini anladım.

Düşüne biliyor musunuz böyle insanlar göz göre göre birilerinin hakkını gasp etmek için çabalıyorsa eline fırsat geçince neler yapmaz ki? Bir memleketin kalkınması için önce kendin için istemekten öte herkes için istemeyi bileceksin. İnsan fitratı birle yetinmediği için onu törpülemezsene başkasının hakkını gasp etmeyi kendinde hak görürsün.

Başkasının hakkına göz dikmeyi ne yüce dinimizi tasvip eder. Nede insanlık medeniyeti tasvip eder. İnsanlık! Medeniyet dediğin şey başkasını yok saymak değil, başkasının hakkını alabileceksen almamaktır.

28 Ağustos 2020

Biz neymişiz? Ne olduk?

Yaşamak! dedim bilmezmiş gibi Hayri amca bir i çekti Ayşe teyzeye bir baktı. Biz neler neler gördük pes etmedik dercesine. Anlatmaya başladı usulca. Belki çok çalışırdık kazandığımızla az olandan az alır mutlu olurduk. Bulmadık der doğal beslenirmişiz.

Ayşe teyze atıldı, Biz değil yakınıımız birkaç sokak ötedeki fakirin bile derdine zlrdk diye söze başladı. Komşunun komşusuna bile bir hürmeti vardı. Kimse kimseyi kıskanmaz kimse kimsenin eline ayağına dolaşmazdı dedi Ayşe teyze.

Hayri amca hatırladı. Hani Rüstem'in davarları dağda kalmıştı ya köy seferber olmuştuk gece gündüz arayıp bulmuştuk. Komşumuzun davarı bile yitse dağı taşı yol ederdik eskiden, Şimdi Rüstem yitse neredeyse kimse aramaz bir çıkarım yok diye.

Ayşe teyze bir ilendi, paran olmasa bir eksiğin olsa dnç alırdın olunca verirdin. Bir birine daha sıkı bağlanır bir birine temenna ederdin. Ne dnç kaldı ne milletin bir birine temennası.

Köye tatile bile gelmeyen gençler geldi Hayri amcanın aklına, vatan yurt onlara Őehirler olmuş  gün gelince köye sıkıldık diye mız mızlanıp duruyorlar. Eğer bir köyde tavinleri çıksa dünya başlarına yıkılmışa dönüyor. Köy, Kasaba, İlçe yaşanmaz olmuş onlara.

Atla eşekle yol alır pazara giderdik dedi Ayşe teyze yol üstünde akşamın olduğu yerde bir eve misafir olurduk. Dost olur hatta atadan beri dostlarımız vardı. Var mı hindinin (şimdinin) gençlerinin bir ata dostu diye sordu Ayşe teyze devam etti sözüne, yolda kalan baş tacımız olurdu.

Evimize alır yatak yorgan sererdik, hindinin (şimdinin) gençleri akrabası evinde kalacak olsa bir burun büküyor deme gitsin dedi Ayşe teyze. Hayri amca sen onun tarafındasın ben bunun tarafındam diye kimse kimseyi ayırmazdı.

Herkes herkesin tarafındaydı. Karşı taraf olacaksa oda düşman gvuru olurdu dedi. Birine cephe alınacak ise yurdumuza göz dikenler olurdu dedi.

Biz neymişiz? Ne olmuşuz? ağ atladı dünya teknolojide ama insanlığımızı yok mu etti ne dersiniz?

Not: 23 Kas 2015 tarihinde yazıldı. Birçok yerde yayınlandı. Biri 3-5 isim değiştirip kendi yazısı gibi yayınladığını gördüm. Yayınlı olmayan yerlerde siz değerli okurlarıma ulaştırmak için burada da yayınlıyorum. Benim bildiğim bu ikinci vaka. Yazılarım sürekli başkaları tarafından gasp ediliyor.

Türk Birliği

Dünyada soy birliği olmayan milletler bir araya geliyor. Ekonomik stratejik iş birliği yapıp güç oluşturmaya çalışıyor. Ortak askeri birlikler oluşturuyor. Bir birinin dinine rengine hatta ırkına bile bakmıyor. Soy birliği olan biz Türklerin bir araya gelememesi çok düşündürücü değil mi?

Birinci dünya savaşı sonrası soydaşlarımızın çoğu S.S.C.B. ne katılmak zorunda kaldı. Dağılınca bağımsızlığını ilan edenlerle bari bir birlik oluşturamadık.

Başka ülkelerde özer olanlar var. Başka ülkelerde oranın vatandaşı olanlar var. Hatta bizim Türk saymamaya çalıştığımız ama onların kendilerine Türk ulusuyuz dediği ülkeler var. Bu konu o kadar geniş bir konu ki bir kitap olur. Bu konuyu bir kenara bırakıp asıl konumuza geçelim.

İnternet ve sosyal mecralar biz gençlerin soydaşlarımız ile arkadaş olma imkânı verdi. Bir birimizin elini uzak mesafelerden de olsa tutabiliyoruz. YouTube yayınlarımız ile bir birimizi tanıyor düşüncelerimizi bir birimize aktarıyoruz. Başkaca sosyal mecralar sayesinde Türk kardeşlerimizle iletişim içindeyiz. Bu sayede onlar bizim biz onların düşüncelerinden haberdar oluyoruz.

Türk birliği konusunda Kazakistanlı soydaşlarımızın endişe ettiği konular olsa gerek. Başkan kim olacak? Hangi dine mensup olacağız? Türkiye Kazakistan topraklarına yerleşecek mi?

Belki başka ülkelerinde böyle kafasında sorular olabilir. Biz bu konuya bir açıklık getirmemiz gerekir.

Böyle bir birlik kurunca her ülkenin başkanı kendi ülkesinin başkanı olmakla sınırlıdır. Birliğin bir parlamentosu olur. Ortak bir kararlar başkanı ve parlamento nasıl oluşturulacağı belirlenir. Başkanlık her yıl bir ülkenin dönem başkanlığı şeklinde olabilir.

Din konusunda biz Türkiye olarak 10 Nisan 1928'deki değişiklikle herkesi istediği dine inanma özgürlüğünü verdik. Kimse kimseyi bir dine zorlayamaz. Herkes bir başkasının inancına saygılıdır.

Türkiye Türklerinin başka Türk topraklarında gözü yoktur.

Avrupalılar Siz Sömürdünüz Biz Yönettik

Avrupalıların biz Türkleri barbar işgalci gibi ilan edip durmaları karşısında biraz düşündüm. Gezerek göremediysen de Youtube yayınlarını izleyerek dünyanın her bucağının yaşam biçimini öğreniyorum.

Önce biz Türklerin hâkimiyeti altında yüz yıllarca yaşamış toplumların kültür ve dillerini inceledim. Yüz yılı bırak hatta bin yıl hâkimiyetimiz altında yaşayanların kültürü ve dillerine bakmak gerekir. Bu insanların dillerinde dinlerinde hiçbir değişiklik olmamış. Komşu yönetimler arası sürtüşmeler sonucunda el değiştiren topraklar elbette olmuş. Yönetilenlere baskı ve zulüm yapılmamış. Münferit memurların yaptıkları varsa oda o memurların işgüzarlığıdır.

Türklerin tarihinde hiçbir dönem köleleri olmamıştır. Kendilerinde asla ve asla köle olmaktansa ölmeyi yeğlemişlerdir. Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi ders kitabında Mısır köle olarak götürülen Türklerin devlet kurduğunu yazıyordu. Biz Türklerin en iyi bildiği devlet kurup devlet yıkmasıdır.

Şimdi gelelim Avrupalıların yaptıklarına.

Türkleri aşamayıp, doğruya geçemeyen Avrupalılar türlü yollar ile doğruya gitmeyi denediler. Her gidişlerinde yeni keşfettikleri kendilerinden güçsüz insan topluluklarının ekmeğine aşına el koydular. El koydukları memleketlerin yer altı ve yer üstü doğal kaynaklarını sömürüp göturdüler. Onların çocuklarını köle edip kendi memleketlerinde bedavaya çalıştırdılar. Türklerin hayvanlara bile uygun görmediği insanlık dışı davranışta bulundular. Batı medeniyetinin insan sergilerinden bahsedelim. İnsan müzesi. İlkel yâda kendilerinden olmayan insanları sergileyip teşhir ettiler. Kadınlarına kızlarına yaptıkları utanç vericidir. Coğrafi keşifler ve ilkel dünyaya medeniyet göturdüklerini iddia edip o memleketleri talan ettiler.

Şimdi en baştaki yere dönelim.

Avrupalıların ayağını bastığı ilkel memleketlerin hepsinde oraya ayak basanların dilleri onların resmi dili olmuş. Ağaca taşta tapan milletler oraya ayak basan Avrupalının dinini almış. Afrika'nın ücra köşesinde üstte başta yok fakara insanlar İspanyolca Fransızca bv siz Avrupalıların dilini konuşuyorlar. Neden o insanlar kendi dillerinde konuşmuyor? Neden kendi dinlerinde ibadet etmiyor? Sömürdükleri yetmemiş din dil soykırımını yapmışlar. Artık o milletler kendileri gibi düşünmüyor. Felç olmuş kültürü ile sizin gibi düşünüyor.

Biz Türklerin yönetimi altından ayrılmış hangi ülkeye gitsem kendi dilimde anlayamıyorum. Onlar ile aynı ibadethanede ibadet edemiyorum. Biz Türkler gittiğimiz yerleri yönettik. Siz Avrupalılar gittiğiniz yerleri sömürdünüz.

Bugünün Teknolojisini Türkler Başlattı.

Tarihinizi ne kadar biliyorsunuz? Eğer tarihinizi sınavı geçecek kadar öğrendiyerseniz siz tarihinizin cahilisiniz. Birde kitap okumuyor duyduklarınıza inanıyorsanız felaket! Size biri tüm teknolojinin arkasında Avrupalılar var deyince inanırsınız değil mi?

Belki sizlerin etrafında da vardır. Elinden hiçbir iş gelmez ama öyle bir çenesi vardır ki sizin yaptığınız işi sahiplenir. Kendisi yapmış gibi kendine mal etmeyi başarır. O işi yapan siz bir türlü anlatamazsınız. İçinizden de düşünürsünüz bunu benim yaptığımı millet öğrendi mi? Biz yaptığı işi anlatamayan, Avrupa ve ABD senin yaptığın işi kendine mal edendir.

Dünyada birçok buluşu herkes patent altına almış. Onu senin kullanman için izin alman patent parası ödemen gerekiyor. O zaman biz Türkler dünyayı haraca bağlamamız gerekiyor. Neden dediğinizi duyar gibiyim. Aslında birçok teknolojinin başlangıcı biz Türklere aittir. Hepsini anlatabilmem için bir kitap yazmam gerek.

El-Hârizmî, yani al-Khwârizmî (karizma) Özbekistanlı Türk'tür. Hintliler sıfırı boşluk olarak bulurken el-Hârizmî sıfıra bir şekil verdi. Peki algoritma? Evet onu da el-Hârizmî buldu. Batılılar el-Hârizmî'ye Algorizma Firenkler Karizma diyordu.

Şimdi gelelim sıfır ve algoritma olmasa ne olurdu? Bugün kullandığımız bilgisayardan akıllı telefona kadar hepsi bu ikili üzerine kurulu olduğunu biliyorsunuzdur.

Sibernetik alanın kurucusu kabul edilen, fizikçi, robot ve matrix ustası bilim insanı El-Cezeri Artuklu Beyliği döneminde Cizre'de yaşamıştır. El Cezeri'nin Leonardo da Vinci'ye ilham kaynağı...

İbn-i Sina veya Ebû Alî Sînâ Buhara yakınlarındaki Eşşene köyünde (Özbekistan) 980 yılında dünyaya gelmiş. Tıp alanında eserleri daha düne kadar batıda ders olarak okutuldu sizde bilirsinizdir.

Burada tek üç değerimizin yaptıklarının binde birini anca anlattım. Bunları bile insanlığın elinden çekip alsak dünya taş devrine döner gibime geliyor. Biz bize ait tüm buluş ve icatları bir raporda toplayıp tüm ülkelerden hakkımızı istemeliyiz. En azında bize borçlu olduklarını bilsinler.

Bisikletimle Beyşehir'e

Bisikletimle Beyşehir'e

Bugün dünya bisiklet günü olduğunu öğrenince, bisiklet ile yapmış olduğumun yolculuklarımdan birinin gezi yazısını sizlerle paylaşmak istedim.

Geçtiğimiz yıl 2010 Temmuz ayının başları idi. Bölgede olmakta olan Yenişarbademli şöleni ve Beyşehir göl festivali bir biri arkasına olunca Yenişarbademli şöleni takipten geldiğim günün sabahı haberini yapmadan diğeri içinde yola çıkamazdım. Öylede yaptım ilk önce gittiğim şölenin haberini yaptım. Saat o arada baya ilerlemiş öğle saatleri olmuş idi.

Yaşadığım yer (Isparta Gedikli Köyü) ulaşım bakımından sıkıntılı bir yer olunca, Beyşehir göl festivalini takip için ve festivale katılacak sanatçı arkadaşımı görmek içindebir şekilde yola koyulmam gerektiğini bilmekte idim. Orada buluşacak olduğumuz bir arkadaşım ile telefonda görüştüğümüzde gelip gelmeyeceğimi sormuş bende biraz sonra yola çıkacağım diye cevap verince ne ile sorusunu sormadan edemedi. Bana bu konuda eşlik edebilecek bisikletim ile yola çıkacağımı belirtince önce şaka yaptığımı sanmış gülmüştü. Sonrada gerçekten o yolu bisiklet ile kat edeceğimi anlayınca yol boyunca fotoğraflar çek klip yaparız demişti.

Saat 13 sıralarında yola çıkmıştım. Yolumun üzerinde olan halalarımın köyü olan Çelteği ziyaret ettim ve halamlarda bir soluklandım onlarda benim o yolu nasıl kat edeceğimi endişe ile karşıladılar. Oradan ayrıldığımda beni en zorlayan yer Fele beli oldu. Yokuş yukarı bir yola sahip olunca zaman zaman bisikletimden inmek zorunda kaldım ve bu sefer bisikletim bana binmekte idi. Fele pınarı kenarındaki tarihi eşyalar satmakta olan yere girdiğim anda adeta büyülenmiş gibiydim. Eski eşyalar beni adeta tarihin tozlu yollarında bir gezintiye çıkarmıştı. Fakat dükkân sahibinin babamı tanıyor olması beni dahada bir şaşırtmıştı. Kireli kasabasına ulaştığımda enerjimi tazelemek için yiyecek ve içecek bir şeyler almam gerektiğini anladım ve alışverişimi yaptım.

Yol boyunca beni yabancı turist sanıp İngilizce merhaba diyenler kâh el sallayanlar olmakta idi. Fakat bir türlü trafikte bir bisikletliye tahammül edemeyen şoförlerimiz olmakta yolu terk etmemi istemekteler idi. Yol boyunca sohbet ettiğim insanlar benim neci ve nere gittiğimi merak etmekte idiler. Gazeteci olduğumu anlatınca şaşkınca bakıyorlardı. Sanırım onlar gazeteci bisiklete mi biner halkın arasına mı iner diye düşünüyorlardı. Gün nerede ise batarken Beyşehir'e ulaştım.

On iki Temmuz ikindi sıralarında sanatçı arkadaşım Zeynep İlhan , Saz arkadaşları, Şair abim Anamaslı Mehmet ve beraberimizdeki bir çok kişi Eşref oğlu derneği başkanı Mevlüt Öncel'in misafiri olarak önce göl kıyısına yakın bir yerlerde yemeğimizi yedik. Daha sonara ekip yat turu için yat ile Beyşehir gölüne açıldık. Kısa bir gezintinin ardından festivalin açılışına yetiştik.

Festivali birkaç gün takip edebildiğim kadar takip ettikten sonra Beyşehir'in tarihi yerlerini gezebildiğim kadarı ile gezdikten sonra geri dönme kararı aldığımda bisikletimin tekerinin havasının azalmış olduğunu gördüm. Saatlerce Beyşehir'in içinde tekeri şişirebilecek pompa satın almak için koşturdum. Sabahın erken saati olunca da açık yer bulamıyordum. Bulduğum pompa kocaman bir şeydi satıcı hacı dayıdan rica ettim ise bir sefer şişirelim diye ikna edemedim. Tam umudumu kesmişken bir bisikletçiden bahsettiler oranın yolunu tuttum.

Tarif edilen yerde Emre bisiklete isminde bir yer vardı. Ufacık bir yer dışarıdaki afişte motor tamiri yapılmaz yazıyordu. Yani Nasrettin Hocanın İli Konyalılar ya Nasrettin Hocadan esinlenmişler espiri yapmak için afiş bastırmışlar. Bisiklet tamirhanesinin sahibi Mustafa Yıldırım'a Gazeteci olduğumu ve paramın kalmadığını anlattım. Bisikletime uygun fiyattan bir pompa almam gerektiğini yada tekeri şişirmem gerektiğini anlatınca benim bisikleti içeri götürdü ve tamir için askıya taktı. Ben kendisine bana daha fazla masraf çıkarmayın dedikçe sen karışma demekteydi. Eskimiş olan fren tellerini değiştirdi. Ters takılı olan fren düzeneğini düzeltti. Tekerlerin akortlarına bir göz attı daha sonrada lazım olur bak deyip ufak bir pompayı da satın almamı hepsine uygun bir fiyat yapacağını söyledi ve dediği gibi de yaptık.

Yanıma anaca enerji içeceğinden başka bir şey almadan yola koyulmuştum Kireli kasabasına gelinceye kadar kurt gibi acıktığımı anladım. Kasabada yol kıyısındaki lokantada tavuk ızgara ile karnımı doyurdum. Kasabadan bir marketten içecek bir şeyler alarak yoluma koyuldum. Öğle sonuna doğru köyüm olan Gedikliye geri geldim.

Su Sıçratmak Kaza Sebebidir

En iyi şoför kimdir, yâda nasıl olmalıdır? Ben böyle bir soru sorunca sizin aklınıza ne geliyor? Dilerseniz şöyle bir düşünün hafızanızda neler var? Bu soruya nasıl bir cevap buldunuz?

Hadi sizi daha fazla sıkmadan konumuza giriş yapalım. Yaşadığım bir olaydan bahsedeceğim. Haziranın on beşinde hastaneye gidip dönüyordum. Hava yağmurlu ve yollara baya su birikmişti. İki yerleşim yeri arasında gitmem gereken hızda gitmekteydim. Bir hafriyat kamyonu olsa gerek arkamdan öyle bir geliyor etrafa sıçrattığı suyu görünce ürkütm. Uzaktan bana yetişesiye diğer yerleşim yerine girdik. Bir kasabanın içinden geçerken ben yavaşladım. O hâlâ beni geçme eğilimindeydi. Bu arada önümde giden araba sağa sapacak olunca iyice yavaşladık. Tekrar hareket ettiğimizde arkamdan sıkıştırdığını gördüm. Yerleşim yeri içinde gitmem gereken hızlara ulaştığımda bu sefer karşımdan gelen hafriyat kamyonunun gelişi beni ürküttü. O kadar hızlı geliyordu ki yolda biriken su sıçrayışından yolu görmemi engelleyeceğini fark edip firene basıp duracak kadar yavaşladım. Düşündüğüm gibide oldu. Yerde ne kadar su varsa benim arabanın üzerine basınçlı gibi boşaldı. Silecekler silene kadar bir miktar zaman yol ve görülecek bir şey kalmadı. Eğer ben firene basıp durma noktasına gelmesem kaza yapacaktım. Tabi o arada ben firene basıp yavaşlarken arkamdan gelen kamyonun beni ezme ihtimali düşünmeden edemedim.

Büyük araçların su sıçrattığı olayı ile karşılaştım ama bu sefer tüm kaza senaryolarının filmini o zaman zarfında adeta yaşadım. Sizlerde böyle durumlar ile karşılaşıyor musunuz?

Yağmurlu havalarda otomobilden yüksek olan her araç büyüklükleri ve hızları oranınca risk oluşturuyorlar. Kendinden küçük araçların yanından geçerken su sıçratacak kadar hızlı gidenlere çok ağır cezai müeyyide olmalı.

En iyi şoför kendi kaza yapmayacak kadar dikkatli olan mı dediniz? Yetmez; en iyi şoför karşısındakinin kaza yapmasına sebep olacak hareketten de kaçınandır.

Şeridine Sığmayan Araba Kullanması

Yazılarımda çokça trafik hatalarından bahsettiğim için okullarımı sıkıyor muyum diye düşünmeden edemedim.

Sonra bir daha analiz ettim. Bahsettiğim trafik hatalarını benim okurlarımın da yaşadığını ve bunun dile getirmesi gerektiğine karar verdim. Eğer bölünmüş olmayan bir yolda seyrediyorsanız kendi şeridinden gitmeyen birçok araçla karşılaşacaksınız. Kendi yaşadıklarım üzerinden örnekler vereceğim. Birkaç gün önce 5 km uzaklıkta bir yere varıp gelecektim. Keskin bir dönemeç vardı. O dönemece girdim karşımdan biri benim şeritten uçup gelmekte. Biraz daha ileri varınca birisi düz yolda benim şeritten geliyor. Kendisine hızlı hızlı selektör yapınca elini açıp ne var... "Biraz daha öyle gelersen kaza var."

On dört Temmuzda aşı için ilçeye gidiyordum. Çok dik bir rampayı çıkmaya başladığımızda önümdeki aracı geçmem gerekti. Sinyalimi verip geçmeye başladım. Aniden önüme doğru yolu ortaladı. Şarampole yuvarlanmakla onun arabası arasında kaldım. Sert bir fren ile geriledim. Tekrar arkasından yaklaştığımda yolun tamamının kedinin olduğunu zannettiğini fark ettim. Yol vermiyor. Biraz kendi şeridine giderse çoğunlukla ortalayıp gitmekteydi. Kazanın eşliğinden dönünce korkudan yüreğim ağzıma geldi. Uzun bir korna basmak sureti ile yol alabildim.

Şimdi birde kamyon şoförlerine gelelim. Benim bulunduğum yerde yolun birçok yeri dar. Bir kamyon ile karşılaşınca kamyon yolun kenar çizgilerinden içten giderse benim yoldan çıkıp beklemem gerekiyor. Kamyona yada ağır vasıtalara yol vereceğimiz zamanlar olur. Yüklü yokuş yukarı çıkıyor ve yol daralıyorsa orada yol vermeliyiz. Düz yolda yol daralıyor kamyon hiç hızını kesmeden senin şeridi ihlal ederek geliyorsa bu bir cinayettir.

Arabayı kendi şeridine sığdıramayanlar araba kullanması

Ateş Medeniyet Getirip Dünyayı Yok Edecek

İnsanoğlu ateşini keşfettiğinde medeniyete ulaşmak için hızla harekete geçti. Sonra yaşadığı yeri yaşam şartlarını ateşin eşliğinde değiştirdi. Önce yiyecekleri pişirdi. Sonra alet edevat yapmaya başladı. Sonra ateşin sayesinde makinalar yapmaya başladı. Ateşin eşliğinde daha uzak mesafeye daha kısa zamanda ulaşmaya başladı. Ateşin eşliğinde bir başka canlıyı öldürebilmeyi keşfetti. Ateşin eşliğinde dünya gezegeninden uzaklaşabilmeyi keşfetti.

Dünya canlısı İnsanoğlu ateşin eşliğinde geliştirdiği silahlar ile kedinden güçsüz insanoğlunu perişan etti. Yurdunda yurtsuz vatanında taş üstünde taş bırakmadı.

Ateş dünya canlısı insanın elinde her yere girdi. Dünya gezegeninden oksijen yakıp karbondioksit bıraktı. Dünya ısındı ısındı ısındı.

Artık dünya gezegeninde göller kurumaya yağmurlar yağmamaya başladı. Dünya gezegeninin zenginleri daha lüks ve şatafatlı yaşam sürebilmesi için, dünya gezegeninin kaynaklarını daha fazla tükettik. Daha fazla üretmek için dünya gezegenini daha fazla ısıttık.

Kedi ülkemde yangınlar çıkınca yâda çıkarılınca benim ciğerim yandı. Manavgat yangınının çıktığı gün Isparta Yenişarbademli Melikler yaylasında bir kapçının yanık bıraktığı ateşini söndürmekle bir faciayı engellemiştim. Birinin keyfi, arazi açmak yâda intikam için yaktığı ateş dünya gezegenini ve yanarla birlikte yakarı da yok etmeye gittiğini fark edecek akılı olacağını düşünmek imkânsızdır.

Başka ülkelerde durum nedir diye NASA yangın haritasına baktığımda endişem daha da bir arttı. Dünya gezegeni yanıyordu.

Sanırım dünya gezegenini sona doğru sürüklemekteyiz. Kim bilir başka bir gezegende bir hayat vardır zenginler oraya gidecektir. Bizler, Dünya insanları bu gezegen yaşanmaz olduğunda aklımız başımıza gelecektir.